

2e Paaszondag B

De menigte die het geloof had aangenomen was één van hart en één van ziel.

**Er was geen enkele noodlijdende onder hen.
(Hand 4,32.34)**

Van leven naar eucharistie

Geen tijd heeft zich ooit zo aangesproken gevoeld door de idee van "gemeenschap" als wel de tijd die wij nu mogen beleven. De belangstelling voor het leven "in groep" grijpt sterk om zich heen. Wie ooit met groepsleven in aanraking mocht komen, wist zich doordrongen van de aantrekkingskracht en de bezieling die van dat leven uitgaan. Voorwaarden zijn nochtans: wederzijdse overtuiging en geloof van eenieder in de inspiratie die deze gemeenschap deed ontkiemen en naar verdere ontplooiing stuwt. Van uit deze praktijk kwam men tot zogenaamde groepstechniek waarin drie complementaire elementen speciale aandacht vragen: luisterbereidheid: open staan naar de anderen toe, wederzijdse uitwisseling van ideeën en ervaringen, en de uitwerking van een gemeenschappelijke taak waarin aan iedereen de mogelijkheid wordt gelaten zich vrij te ontplooiën.

Eerste lezing

Handelingen 4,32-35

De menigte die het geloof had aangenomen was één van hart en één van ziel en er was niemand die iets van zijn bezittingen zijn eigendom noemde, integendeel, zij bezaten alles gemeenschappelijk. Met kracht en klem legden de apostelen getuigenis af van de verrijzenis van de Heer Jezus en rijke genade rustte op hen allen. Er was geen enkele noodlijdende onder hen, omdat allen die landerijen of huizen bezaten deze verkochten en de opbrengst ervan meebrachten om aan de voeten van de apostelen neer te leggen. Aan ieder werd daarvan uitgedeeld naar zijn behoefte.

Tweede lezing

I Johannes 5,1-6

Vrienden, iedereen die gelooft dat Jezus de verlosser is, is een kind van God. Welnu, wie de vader liefheeft bemint ook het kind. Willen wij God liefhebben en zijn geboden onderhouden dan moeten wij ook Gods kinderen liefhebben. Dat is onze

maatstaf. God beminnen wil zeggen zijn geboden onderhouden en zijn geboden zijn niet moeilijk te onderhouden want ieder die uit God geboren is overwint de wereld. En het wapen waarmee wij de wereld overwinnen is geen ander dan ons geloof. Niemand kan de wereld overwinnen dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is. Hij is het die gekomen is met water en bloed, Jezus Christus.

Evangelie

Johannes 20,19-31

Op de avond van de eerste dag van de week, toen de deuren van de verblijfplaats der leerlingen gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: "Vrede zij u." Na dit gezegd te hebben toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen. Nogmaals zei Jezus tot hen: "Vrede zij u. Zoals de Vader Mij gezonden heeft zo zend Ik u." Na deze woorden blies Hij over hen en zei: "Ontvangt de heilige Geest. Als gij iemand zonden vergeeft dan zijn ze vergeven, als gij ze niet vergeeft zijn ze niet vergeven." Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd was echter niet bij hen toen Jezus kwam. De andere leerlingen vertelden hem: "Wij hebben de Heer gezien." Maar hij antwoordde: "Zolang ik in zijn handen niet het teken van de nagelen zie, en mijn vinger in de plaats van de nagelen kan steken, en mijn hand in zijn zijde leggen, zal ik zeker niet geloven." Acht dagen later waren zijn leerlingen weer in het huis bijeen, en nu was Tomas er bij. Hoewel de deuren gesloten waren kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: "Vrede zij u." Vervolgens zei Hij tot Tomas: "Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen. Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde en wees niet langer ongelovig maar gelovig." Toen riep Tomas uit: "Mijn Heer en mijn God!" Toen zei Jezus tot hem: "Omdat gij Mij gezien hebt geloofd ge? Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben." In het bijzijn van zijn leerlingen heeft Jezus nog vele andere tekenen gedaan welke niet in dit boek zijn opgetekend, maar deze hier zijn opgetekend opdat gij moogt geloven dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat gij door te geloven leven moogt bezitten in zijn Naam.

Van eucharistie naar leven

Elk christelijk leven is een gemeenschapsleven binnen de Kerk. Samen moeten wij er luisteren naar het Woord van God en naar het getuigenis van de apostelen. Samen ontdekken wij er bij elkaar de aanwezige werkzaamheid van de Geest. Wij steunen wederzijds elkaar in geloof (I Kor.12,26). En binnen het grote sacrament, dat de Kerk is, verlengen zich de heilsdaden van de Verrezenen in de sacramenten, tekenen van ons geloof. Aldus geheel doordrongen van de Geest van Christus, gaat de christengemeente naar alle mensen om hen te laten delen in haar vrede en vreugde.